

Α. ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ι. Ἡ Γέννησι καὶ τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Σὲ μιὰ μικρὴ πόλι τῆς Ἰουδαίας ζοῦσε ὁ εὐσεβὴς Ἰωακείμ μετὰ τῇ γυναῖκα του τὴν Ἄννα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν φτωχοί, ἀλλὰ εἶχαν εὐγενικὴ καταγωγὴ. Ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ βασιλιᾶ Δαβὶδ. Καὶ οἱ δύο τους ἦσαν εὐσεβεῖς καὶ δί-

καιοι. Δὲν εἶχαν ὁμῶς παιδιὰ καὶ λυπόνταν πάρα πολὺ, γιὰτὶ ἡ ἀτεκνία στοὺς Ἑβραίους ἔθεωρεῖτο μεγάλη προσβολή. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦσαν θερμὰ τὸν Θεὸ νὰ τοὺς ἀξιώσῃ ν' ἀποκτήσουν ἓνα παιδί, πρὶν πεθάνουν. Ἔδωσαν μάλιστα τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ τὸ ἀφιέρωναν σ' Αὐτὸν (τὸν Θεό).

Ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἀκούει τὶς προσευχὰς τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων, ἄκουσε καὶ τὴν προσευχή τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννας, καί, ὅταν πιά ἔφτασαν σὲ μεγάλη ἡλικία, τοὺς ἔδωσε μιὰ κόρη, τὴν ὁποία ὠνόμασαν Μαριάμ (Μαρία). Ἡ κόρη αὐτὴ ἐγίνε κατόπιν ἡ Θεοτόκος, δηλαδή ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὠνομάστηκε Παναγία, γιὰτὶ ὑπῆρξε ἡ πιὸ ἅγια γυναίκα ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες γυναῖκες τοῦ κόσμου.

Ὁ Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα, ὅταν ἡ Μαρία μεγάλωσε κάπως καὶ δὲν εἶχε πιά τόσο ἀνάγκη ἀπὸ τὶς φροντίδες τῆς μητέρας της, τὴν ἔφεραν στὸν Ναὸ τοῦ Σολομῶντος καὶ τὴν ἀφιέρωσαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου.

Στὸν Ναὸ ἡ Μαρία ἔμεινε, ὥσότου ἐγίνε 15 χρονῶν. Στὸ μετὰξὺ ὁμῶς οἱ γονεῖς της πέθαναν καὶ οἱ ἱερεῖς τὴν ἀρραβώνιασαν μὲ ἓναν ἡλικιωμένο, δίκαιο καὶ εὐσεβῆ ἄνθρωπο, τὸν Ἰωσήφ, γιὰ νὰ ἔχη κάποιον νὰ τὴν προστατεύῃ.

Ὁ Ἰωσήφ ἦταν ἀπὸ τὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· κατὰ γόταν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ βασιλικὸ γένος τοῦ Δαυίδ. Ἔμενε ὁμῶς στὴ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐργαζόταν ὡς ξυλουργός.

Ἡ γέννησι τῆς Θεοτόκου γιορτάζεται στὶς 8 Σεπτεμβρίου καὶ τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (ἡ εἴσοδος τῆς Μαρίας στὸν Ναὸ) στὶς 21 Νοεμβρίου.

Ἡ Ἐκκλησία μας γιὰ νὰ τιμήσῃ τὴν Θεοτόκο ψάλλει τὴν ἡμέρα αὕτὴ τὸ παρακάτω ἀπολυτίκιο :

Ἀπολυτίκιο τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν ἔδωκε τὴν εὐλογίαν καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Ἑρωτήσεις.

1) Γιατί τόσα ἔτη ὁ Θεὸς δὲν ἐξεπλήρωνε τὴν ἐπιθυμία τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννας; 2) Πῶς πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἡ δική μας προσευχή; 3) Ἡ ἀφιέρωσι καὶ ἡ παραμονὴ τῆς Μαρίας στὸν Ναὸ ἔχει σχέσι μὲ τὸν προορισμὸ τῆς ὡς Μητέρας τοῦ Θεοῦ;

2. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Παρθένος Μαρία βρισκόταν πιά στὴ Ναζαρέτ, στὸ σπίτι τοῦ μνηστῆρα καὶ προστάτη τῆς Ἰωσήφ.

Ἐκεῖ ἓνα ἀνοιξιάτικο πρωινὸ παρουσιάστηκε ξαφνικὰ ὁ ἄγγελος Γαβριήλ καὶ τῆς εἶπε :

— Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Δηλαδή «Χαῖρε ἐσύ ποὺ εἶσαι γεμάτη ἀπὸ πολλὰς χάρες· ὁ Θεὸς εἶναι μαζί σου· εἶσαι ἡ πιὸ εὐλογημένη γυναικίκα ἀπ' ὅλες τὶς γυναῖκες τοῦ κόσμου».

Ἡ εὐσεβὴς παρθένος, ὅταν εἶδε τὸν ἄγγελο, τρόμαξε πολὺ καὶ ἄρχισε νὰ σκέφτεται ποιά σημασία εἶχε ὁ χαιρετισμὸς αὐτός. Τότε ὁ Γαβριήλ, γιὰ νὰ τῆς δώσῃ θάρρος, τῆς εἶπε πάλι :

— Μὴ φοβᾶσαι, Μαρία, διότι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ πρὸς σὲ εἶναι ἐξαιρετική. Ἰδοὺ, θὰ γεννήσῃς υἱόν, τὸν ὁποῖον θὰ ὀνομάσῃς **Ἰησοῦν**, ποὺ σημαίνει «**Σωτήρας**». Αὐτὸς θὰ γίνῃ μέγας, θὰ ὀνομαστῇ **Υἱὸς** τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ βασιλεύσῃ αἰώνια.

Ἡ Μαρία ἔλαβε τότε τὸ θάρρος καὶ ρώτησε τὸν ἄγγελο :

— Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ γίνῃ αὐτό;

Καὶ ὁ Γαβριήλ τῆς ἀπάντησε :